

Θέσεις για την Ευρώπη (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Γενάρη του 2017 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

11 Γενάρη, 2017

Θέσεις για την Ευρώπη

I) Ο μύθος της Ευρώπης λέει ότι ο Δίας μεταμορφώθηκε σε ταύρο, άρπαξε την ευρώπη και την γονιμοποίησε. Ο σύγχρονος μύθος της "Ευρώπης" λέει ότι μερικά πεφωτισμένα μυαλά, σαν άλλος Δίας, μεταμορφώθηκαν σε "εμπορική και οικονομική συνεργασία" και άρπαξαν την Ευρώπη από τα δεινά του πολέμου και του ανταγωνισμού και γονιμοποίησαν την ειρήνη και την συνεργασία.

II) Η ιδεολογία αποτύπωσε αυθαίρετα σε λέξεις "αυτονόητα" νοήματα. Δηλαδή, καθιερώθηκε στις τελευταίες δεκαετίες οι λέξεις "Ευρώπη", "οικονομική συνεργασία", "απελευθέρωση των αγορών", "ανάπτυξη", να παραπέμπουν φυσικά και αυτόματα σε κάτι που έχει να κάνει με ειρήνη, ευημερία, πολιτισμένες κοινωνίες, αποκορύφωμα του ανθρώπινου πολιτισμού. Ο μύθος της Ευρώπης ισχυρίζεται ότι μέσω φρόνησης και ελλογής σκέψης, η ήπειρος οδεύει προς τον πολιτισμό και την ειρήνη αφού λόγω της στενής οικονομικής συνεργασίας ο πόλεμος είναι αδύνατος.

III) Υπήρξε στον 20ο αιώνα άλλη μια φορά όπου διανοούμενοι και πολιτικοί πίστευαν ακράδαντα ότι η, όντως, τεράστια άνοδος της εμπορικής συνεργασίας Γερμανίας-Αγγλίας, Ρωσίας-Γερμανίας, Αγγλίας - Ιταλίας κ.ο.κ. έκανε την ειρήνη αδιαμφισβήτητη. Την ιδέα αυτή προπαγάνδιζαν και πολλοί από τα αριστερά με πρωτοστάστη τον Κάουτσκι που θεωρούσε ότι η αύξηση της διεθνοποίησης του κεφαλαίου δημιουργησε ένα, ενιαίο και αδιαίρετο, παγκόσμιο οικονομικό σύμπλεγμα (για μια σύγχρονη, σέξυ, μεταμοντέρνα εκδοχή βλ. Αυτοκρατορία των Νέγκρι-Χαρτ) και έτσι εξαφάνισε τις εσωτερικές του αντιθέσεις που οδηγούν στους πολέμους μεταξύ των κρατών. Ήταν η δεκαετία του 1910 και λίγους μήνες μετά ξέσπασε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος.

IV) Το εμπόριο και οι οικονομικές συναλλαγές μεταξύ τους δεν καταργούν τον πόλεμο σαν δυνατότητα, ούτε και η ύπαρξη κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Ο πόλεμος στην σύγχρονη, μεταπολεμική, Ευρώπη κατέσται αδύνατος όχι γιατί η οικονομική διάσταση έγινε τόσο ισχυρή που αντικατέστησε την ένοπλη διαμάχη αλλά το αντίθετο: Η απώλεια της πρωτοκαθεδρίας της Ευρώπης στο παγκόσμιο γεωπολιτικό στερέωμα και της οικονομικής της πρωτοπορίας, ανάγκασε τα μεγάλα Ευρωπαϊκά κράτη να συμμαχήσουν για να αντεπεξέλθουν στον διεθνή ανταγωνισμό, για να μην καταποντιστούν από την σαρωτική οικονομική-πολιτική-στρατιωτική ισχύ των "νέων" παικτών: των ΗΠΑ, της ΕΣΣΔ και της Κίνας.

V) Παλιά, όποιος κυριαρχούσε στην Ευρώπη κυριαρχούσε στον κόσμο ή και το αντίθετο, όποιος από

την Ευρώπη κυριαρχούσε στον κόσμο κυριαρχούσε και στην Ευρώπη. **Ο Β' Παγκόσμιος ήταν η επιθετική προσπάθεια του πιο δυναμικού κομματιού του Ευρωπαϊκού κεφαλαίου, του Γερμανικού, να συνενώσει με το ζόρι, την ήπειρο (να συνενώσει όχι και τόσο με το ζόρι τις ευρωπαϊκές αστικές τάξεις) για να ρίξουν την τελευταία απέλπιδα και μεγαλόδοξη προσπάθεια να μην περάσει στο περιθώριο ο Ευρωπαϊκός καπιταλισμός, για να αποκτήσει με ένα γεωστρατηγικό Blitzkrieg το αβαντάζ στον παγκόσμιο ανταγωνισμό. Για να το επιτύχει, ελλείψη σοβαρών Γερμανικών αποικιών, δεν μπορούσε παρά να επιχειρήσει να αποικιοποιήσει την ίδια του την ήπειρο, να μεταφέρει το κέντρο και την μέθοδο των Ευρωπαϊκών ανταγωνισμών που εκτελίσσονταν στις αποικίες, από την περιφέρεια στο κέντρο της ίδιας της Ευρώπης. Γύρεψε να αποικιοποιήσει την ίδια του την ήπειρο για να την μετατρέψει σε ένα τεράστιο στρατόπεδο εργασίας, σε ένα τεράστιο εργοτάξιο, και να προβεί σε έναν καταμερισμό εργασίας της ενωμένης Ευρωπαϊκής οικονομίας (η τάδε χώρα φτιάχνει αυτό, η άλλη εκείνο. Π.χ. την Ουκρανία την σχεδίαζαν να είναι ο σιτοβολώνας της Ευρώπης). Καμία απολύτως πρακτική και ιδεολογία του ναζισμού και του φασισμού (από την ευγονική, τον ακραίο ρατσισμό και την φυλετική ανωτερότητα μέχρι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις μαζικές εξολοθρεύσεις) δεν είχε ήδη επινοηθεί από τις αστικές αποικιοκρατικές τάξεις της Ευρώπης και τους ιδεολογικούς τους μηχανισμούς, δεν είχε ήδη εφαρμοστεί μαζικά στις αποικίες σε Αφρική, Ασία, Αμερική από την Βρετανία, την Γαλλία, το Βέλγιο, την Ισπανία κ.ο.κ.**

VI) Η σύγχρονη Ευρώπη επιχειρεί να αποκτήσει ξανά αυτή την πρωτοκαθεδρία στο παγκόσμιο σκηνικό. Αν την ξαναποκτήσει, και στην προσπάθεια να την ξαναποκτήσει, (και για να μπορέσει να την ξαναποκτήσει σε συνθήκες βαθιάς κρίσης) η "ειρήνη" δεν θα είναι πλέον αναπόφευκτη αλλά θα γίνει ένα εμπόδιο στους ολοένα και αυξανόμενους ανταγωνισμούς ανάμεσα στα ίδια τα Ευρωπαϊκά κράτη. Και αν η Ευρώπη γίνει ξανά ο κόμβος του κόσμου, ο ομφαλός της γης, τότε θα ισχύει ξανά το παλιό ρητό: όποιος θα κυριαρχεί στην Ευρώπη θα κυριαρχεί στον κόσμο. Η επιθυμία λοιπόν κάποιων για την Ευρώπη να γίνει παγκόσμια δύναμη είναι, πολλές φορές εν αγνοία, η επιθυμία να επανέλθει ο πόλεμος σαν πραγματικότητα μέσα στην ίδια την Ευρώπη.

VII) Παρομοίως, η επιθυμία για την Ελλάδα, ή την Κύπρο, να καταστούν "κόμβοι", "περιφερειακές δυνάμεις", "περιφερειακοί παίκτες", είναι η επιθυμία να επανέλθει η βαρβαρότητα του πολέμου, των εθνικιστικών συγκρούσεων και οι καταστάσεις αστάθειας, είναι ο απεμπολισμός της ειρήνης και της σταθερότητας σαν δυνατότητας. Αυτό υπάρχει πίσω από την καπιταλιστική ανάπτυξη και την αναβάθμιση του ρόλου κάθε χώρας. Η Τουρκία βιώνει τους καρπούς αυτής ακριβώς της ανάπτυξης και της αναβάθμισης της στην γεωπολιτική πυραμίδα.

VIII) "Μόνον ο πόλεμος παρέχει την δυνατότητα να επιστρατευτούν όλα τα τεχνικά μέσα του παρόντος χωρίς να θιγούν οι σχέσεις ιδιοκτησίας [...]. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είναι μια εξέγερση της τεχνικής, που επιβάλλει στο ανθρώπινο υλικό τις απαιτήσεις εκείνες που η κοινωνία δεν θέλησε να επιβάλει στο φυσικό υλικό. Αντί να αλλάζει την κοίτη των ποταμών, οδηγεί το ανθρώπινο ποτάμι στην κοίτη των χαρακωμάτων, αντί να σπέρνει σπόρο με τα αεροπλάνα της, σπέρνει εμπρηστικές βόμβες πάνω από τις πόλεις [...]".

IX) Τα τελευταία είκοσι χρόνια ο πόλεμος γυρόφερνε περιφερειακά της Ευρώπης, με τελευταίο συμβάν αυτό της Ουκρανίας. Η άνοδος της ακροδεξιάς και η αστικοποίηση της αριστεράς είναι η ιδεολογική προθέρμανση της ιστορίας για το τι θα επακολουθήσει. Η άποψη που θέλει να φταίνε για την άνοδο αυτή, οι "αμόρφωτοι", "άξεστοι" και κατωτέρου ποιότητας από τους "διανοούμενους" λαοί...η άποψη που ψάχνει να βρει τα αίτια του φασισμού, όχι στις σχέσεις ιδιοκτησίας και των υλικών συνθηκών, αλλά σε κάποια μεταφυσική ουσία "σκοτεινής ύλης" που υποτίθεται κουβαλά η "μάζα", ο "όχλος", είναι η προσπάθεια για την πλήρη αθώωση των κυρίαρχων δυνάμεων από το

φασιστικό τους έργο, είναι το χέρι που σκουπίζει το μέτωπο της αστικής τάξης μπας και κυλήσει κάποια σταγόνα ιδρώτα και την αποσπάσει από το ευεργετικό της έργο, προδίδοντας παράλληλα την ενοχή της.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Αγκάρρα \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2017](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:europe_theses&rev=1593268887

Last update: **2020/07/14 16:15**

